

то е било болясано; дѣте-то отъ това ся покри-ви, изнемошѣе, изжѣдиѣ; ту студъ го побие, ту огънь му дойде; чясъ поблѣдиѣ, чясъ почерве-нѣе, съ еднаж думѣ дѣте-то има малкѣ трясицѣ, нѣ тя твърдѣ малко трае; обикновено за два де-ня прѣстане. Отъ дванадесятый день шарка-та зе-ме да засѣхва, и по неѣ стане струпка (келка), която слѣдъ това въ четири, пять дни падне. Съ това болясане-то е свръшено и дѣте-то, колкото ся може, запазено и уздравено е. На дѣте-то обы-кновено боднѣтъ мышницѣ-тѣ на три мѣста, набли-зу едно до друго, и то за погълмѣ сигурность, сир. ако на едното не хване или ся похаби, да хване божемъ на второ-то или на трете-то.

Х. КАКЪ ДА СЯ НАСТОЯВА НА ДѢТЕ ПРѢЗЪ ДРУГО-ТО МУ ВРѢМЕ ЗА ДА БЖДЕ ЗДРАВО.

Чтомъ ся сдобые дѣте-то съ жѣбы, настане и врѣме, въ което то забере да гваче, да говори и да ходи; и така съ жѣбы-ты настая за него ново врѣме. Напрѣжъ не е говорило, хранило ся само съ майчинѣ си помощъ; сега пакъ живѣе само по себе около майкѣ си. То живѣло като бозай-ниче смалъ не до края на пръвѣ-тѣ годинѣ; да ся отгляда, то было повѣрено на едничкѣ-тѣ май-чинѣ милость, безъ коѣто то бы погынѣло. Май-ка-та го доила; изворъ на живота му было майчи-но-то млѣко, което колко за чюдо е тѣсно связано съ нейнѣ-тѣ милость! Нѣ попослѣ малко по малко млѣко-то ся тегли наспротивъ колкото расте дѣ-те-то, та става момченце, което вече никакъ не глѣда и не чяка на майкѣ си.